

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಕಪ್ಪೆ ಪ್ರಭೇದಗಳು

ಉಪರಾಡನ್ ಟ್ರೈಯಾಂಗುಲಾರಿಸ್ ಕಪ್ಪೆ ಪ್ರಭೇದ

ಮಣಿಸರದಂತಿರುವ ಕಪ್ಪೆ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು

ಶುರು ಮಾಡಿತು. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ಎರಡು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಈ ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಿತು. ಅವುಗಳ ಚಲನವಲನದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಂದಾಗ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಮಲಬಾರ್ ಗ್ಲೈಡ್‌ಗ್ ಫ್ರಾಗ್' ಎನ್ನುವ ಮರಗಪ್ಪೆಯೂ ಗಂಡು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಹೊತ್ತು ಮರವನ್ನೇರಲು ಹೊರಟಿತ್ತು. ಇವು ರೆಂಬೆಯಿಂದ ರೆಂಬೆಗೆ ಬದಾರು ಅಡಿಯಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಹಾರಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇವು ಸಹ ಕೊಳದ ಮೇಲಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಮರದ ರೆಂಬೆ, ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಮನೆಯ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ನಿಶೇಚನ ನಡೆದು ಮರಿಗಳು ಕೆಳಗಿರುವ ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬದುಕುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಂದಾಜು ತಪ್ಪಿ ಇಡುವ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಬೀಳುವ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಸಾವೇ ಗತಿ. ಒಮ್ಮೆ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ನ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಒಡೆದು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ನಾಶವಾದವು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮರದಿಂದ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮರಿಗಳನ್ನ ಗಮನಿಸಿ ಕಾಲು ಬಕೆಟ್ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಮರಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ, ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು 208 ಮರಿಗಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಾಗಲೇ ಎಷ್ಟು ಮರಿಗಳು ಹುಲ್ಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಇರುವೆಗಳ ಪಾಲಾದವೋ ತಿಳಿಯದು.

ಮನೆಯ ಬಳಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ನೈದಿಲೆಯ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಏನಾದರೊಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸೊಳ್ಳೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲೆಂದು ಈ ತೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ, ಗಂಬೂಸಿಯ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದೆ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಸಮಯದ ಒಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇಣುಕಿದಾಗ ಮಣಿಸರದಂತಹ ಸಾಲು ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಇಣುಕಿ ನೋಡುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವನು ಕುಳಿತು

ಗಮನಿಸಿದಾಗ ತೊಟ್ಟಿಯ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಸರಗಳ ಸಾಲುಗಳಿ ಓ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಮರಿಗಳಾದರೆ ನಾನು ಸಾಕಿರುವ ಗಟ್ಟಿ ಮೀನುಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಯಾವ ಕಪ್ಪೆಗಳು ಇಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಉಹೂಂ... ಅವು ಎಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕುಳಿತಿದ್ದವೋ ಕಾಣಿಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನು ಮಾಡುವುದು? 'ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿ ಸಂತಾನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ' ಎಂಬ ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ನೆನಪಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ಬಂತು.

ಎಷ್ಟು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಿವೆ ಎಣಿಸಿಬಿಡೋಣವೇ? ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದರೆ ಅವು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯದ ಮೆದುಳು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಹೇಗೂ ಎಲ್ಲವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಡಾರ್ವಿನ್‌ನ ಎರಡನೇ ಅಂಶ 'ಮಿತಿಮೀರಿದ ಸಂತಾನದಲ್ಲಿ ಆವಾಸ, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಸಂಗಾತಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆದು ಸಮರ್ಥವಾದವು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ' ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪು ಸರವನ್ನು ಎಳೆದು ನೋಡಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಾ ನೈದಿಲೆಯ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸರದ ಲೋಳೆ ಇಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿ ಇದೆಯಾ ಎಂದು

ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪೆ 'ಬುಲ್ ಫ್ರಾಗ್'

ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆ ಸರ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಎಣಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ.

ಬರೋಬ್ಬರಿ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ! ನೂರು, ಇನ್ನೂರು, ಸಾವಿರ, ಸರಿಯಾಗಿ ಆರು ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರ ಹತ್ತು ಮೊಟ್ಟೆಗಳು!

'ಅಪರಾಡನ್ ಟ್ರಾಪ್ಪೊಬ್ಯಾನಿಕಸ್' ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುವ ಬಣ್ಣದ ಕಪ್ಪೆ, ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋಲಿಗಿಂತ ತುಸು ದೊಡ್ಡದು. ಜೋರು ಮಳೆಗಾಲವಿದ್ದಾಗ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡುಕಪ್ಪೆ ಮಿಲನದ ಕರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣುಕಪ್ಪೆ ಕರೆಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಸಹ ವೀರ್ಯಾಣುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯನಿಶೇಚನ ನಡೆದು ಹೊರಬರುವ ಗೊಡಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮರಿಗಳು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ, ಉಳಿಯುವುದು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ.

ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯ ಕಪ್ಪೆಯ ಪ್ರಸಂಗ ಒಮ್ಮೆ ಕಾಣಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. ತೊರೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಂಡೆಗಳಿದ್ದವು. ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಗಂಡು ಕಪ್ಪೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಾಕ್ಸಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕೈಗಳಿಂದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಕಾಲುಗಳಿಂದ. ಆಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಆಗಲಿ, ಮೊಬೈಲ್ ಆಗಲಿ ಇರದಿದ್ದರಿಂದ ಅದು ಯಾವುದು ಎಂದು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಪಶ್ಚಿಮಘಟ್ಟ ಇಂಥ ಅಸಂಖ್ಯ ಜೀವಸಂಕುಲದ ತೊಟ್ಟಿಲು. ಆದರೆ ಮಾನವನ ಅತಿಯಾದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪದಿಂದ ಝರಿ, ತೊರೆ ನದಿಗಳಲ್ಲೂ ನೀರಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ ಇಂಥ ಅಪರೂಪದ ಜೀವಿಗಳು ವಿರಳವಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in